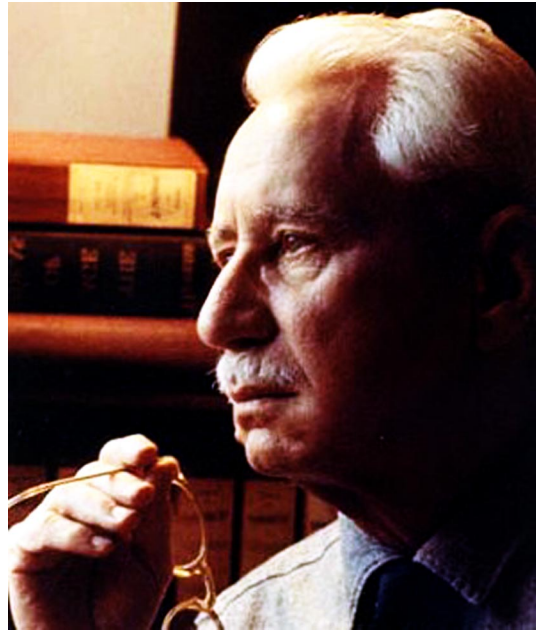

هه‌ندێ جار له کاتی بێ دەنگی و له کاتی ته‌نیااییدا
 مه‌رگ له شیوه‌ی تارمایی خۆی پێمان نیشان ده‌دا:
 تارمایی مه‌رگی ئه‌وانی دیکه. زۆریه‌ی جار مه‌رگ ئه‌و
 کاتانه خۆی پێمان نیشان ده‌دا، که ئێمه له ژيان بێزارین
 (وه‌ک ده‌زانین ئێمه له رووی بایۆلۆژیشه‌وه، که پیر ده‌بین
 له ژيان بێزار ده‌بین)، یان له‌به‌ر کێشه‌ی قوولێ
 سایکۆلۆژی (دلته‌نگی، دلته‌راوکی، فۆبیا...) ئاگامان
 له ژيان نامێنێ. مه‌رگ خۆی - به‌ مانا مه‌جازیه‌که‌ی -
 خه‌وتنی ژيانه: خه‌ویکی قوولێ ئه‌به‌دی (ترس له
 مه‌رگیش، جگه له لایه‌نه‌ غه‌ریزییه‌که، له جه‌وه‌هه‌ردا
 ده‌لاله‌ت له بێزاری له ژيان ده‌کا، واته ئێمه که له ژيان
 نائومێد ده‌بین له مه‌رگیش ده‌ترسین، چونکه هیشتا ژيان
 خۆشی راسته‌قینه‌مان نه‌دیتوه و ده‌مانه‌وی زیاتر بژین).
 لويس قانسان تۆماس ده‌لێ: «ئه‌گه‌ر ئێمه ژيانمان
 خۆش ویست و رکمان له مه‌رگ بووه‌وه، ئه‌وه له‌به‌ر
 ئه‌وه‌یه، که ئێمه به‌راستی ژيانمان خۆش ناوی». (١) من
 له‌مه‌دا وای بۆ ده‌چم، که لويس قانسان به‌ مانا و
 هاوکیشه‌ فیزیکییه‌که باسی ژيان و مه‌رگ بکا، واته
 ماده‌م مه‌رگ هه‌یه، ئێمه ده‌بێ ژيانمان خۆش بوو، واته
 مه‌رگ ده‌لاله‌ت له بوونی ژيان ده‌کا، لێره‌شه‌وه مه‌رگ
 ته‌واوکهری ژيانه. یاسا سروشتیه‌که‌ی ژيان وامان پێ
 ده‌لێ؛ پێمان ده‌لێ، که ئێمه ده‌بێ له روانگه‌ی
 حه‌قیقه‌تی مه‌رگه‌وه ژيانمان خۆش بوو و «رکمان له
 مه‌رگ» نه‌بیته‌وه؛ به‌و پێیه‌ی مه‌رگ مه‌رجی بوونی ژيانه
 (یان با بلێین شوناسیه‌کی بوونی ژيانه، واته ژيان چۆن
 ده‌ناسریته‌وه، ئه‌گه‌ر مه‌رگ نه‌بێ؟ له هاوکیشه‌ی بوونی
 سروشتی ئێمه‌دا ژيان و مه‌رگ هه‌یه.
 راستیه‌که‌ی ئێمه تا وێنای عه‌ده‌م نه‌که‌ین، هه‌ست به

تارمایی مه‌رگ

به‌ختیار محهمه‌د

ویل دیورانت

هېوايه، مهرگيش عهدهمه (به روالهت ليره ناوډټيک ههيه: له ژيان بېزار بين له مهرگ دترسين و له ژيان بېزار بين له مهرگ ناترسين. له حاله تي يه که مدا تيرنه بوون ههيه، له حاله تي دوو هميشدا ناوميديه کی رهها ههيه؛ که واته ليره بېزاري دوو واتا و دوو وهزيفه ی ههيه: نوميدی و ناوميدی).

پيشدهچی ټهو کاتانهی که له رووداويکدا به فيعلي و به واقيعی روو به رووی مهرگ (مردن) دهبينهوه، لپی نه ترسين؛ واته روو به روو بوونهوهی حهقمی مهرگ نازايه تيمان پی دههخشی. ليرهدا مهرگ دهبيتته ټه مری واقيع، بزیه ژيان به هه موو توانایی و هپزی خوی بهرنگار و روو به رووی دهبيتته وه. ليرهدا هپزی ټيرؤس بهرانبهر به هپزی تاناتؤس بهدردهکهوئ. ژيان هه ميشه ههول ددها ټهوپه پری دهسه لاتی خوی له بهرانبهر دهسه لاتی مهرگدا نيشان بدا. له مه وه ژيان ناتوانی مانای فلسفه ی هه بی، ټه گهر له گهل مهرگ نه جهنگی (ټا ټه مه جه وهه ری بوونه: جهنگ له گهل مهرگ).

ټيمه ټهو کاتانهی روو به رووی مهرگ دهبينهوه، يان دهبی له بهری هه لبتين، يانیش يه خه ی بگرين (به خه مان بگری). له م حاله ته دا هپچ چاريش نييه، يان خو مان له مهرگ ده پاريزين، يان ټهو زه فرمان پی دهبا. مهرگ ون بوونیکي ټه به دييه، که هپچ زه م نیک ناسی. زه م نی مهرگ زه م نی بی کو تاييه (واته زه م نی عه دم = عه دم زه م نیکي نازه م نی ره ه ايه). ليرهدا ټايين (ټايديا ليزم) زه م نی بی کو تاي خه يالبي ميتافيزيکا داده هپتی: مهرگ ته نيا له ناو زه م نی ميتافيزيکا دا ون ده بی. چه مکی به هه شت (نه مری) له ټايينه کانداه ټم واتايه ده گه يه نی: مرؤف به هه موو شپوه يه که ههول ددها مهرگ رته بکاته وه؛ ره مزیکي کو مه لايه تيش بو ره تکرده وهی مهرگ، داهيتان و دانانی پرسه يه «پرسه ما وده يه که له ژيان، که ده بی هه موومان تييدا بژين...». (٢)

* * *

هپچ شتيک له بی دهنگی پاش مهرگ سامناکتر نييه: ټهو بی دهنگييه ی، که له پاش خه م و په ژاره و ژاوه ژاو و هه راوه ژيا و گريان و شين و شه پوري پرسه له دايک ده بی. پاش ته و او بوونی پرسه، بی دهنگييه کی سامناک روو له هه موومان دهکا. ټم بی دهنگييه له وينا کردن و له خه يالکردنی رابوردووی زيندووی نزیکي که سی مردووه وه

بوونی حه قيقه تی ژيان ناکهين. ټايا ټه گهر مهرگ نه بوايه به ژيانمان ده گوت (ژيان)، يان (حياة)، يان (life)؟ ټاخو ټه وسا ژيان چ شتيکی دیکه ی پی ده گوترا؟ باشه ټه گهر (ژيان)يشی پی بگوترا، به لام چؤن (به بی مهرگ) وينا مان ده کرد؟ ټايا ټيمه نه ده بوينه خواوه ندانی راسته قينه؟ (ده شتی ټه گهر مهرگ نه با، ټيمه ش بي اي نه خواوه ند). ټهی خواوه نده ټه فسانه ييه کان ده لاله ت له ژيانتيکی له م شپوه يه ناکه ن، که ټيمه ليره به گرمانه باسی ده که ين و وينا ی ده که ين؟ ټهو ژيانه ی که له سه ر حسابی مهرگ مرؤفی فيره داهيتان کردووه: ټه ده ب و هونه ر و ټه فسانه و ټايين و زانست... هپمان بو خه وونی به ده سته يتانی ټم ژيانه: ژيانی به بی مهرگ. هپچ داهيتانتيک نييه له م چييه تييه به ده ر بی؛ که واته ترس له مهرگ به نده به ټهوپه پری چييه تی ژيانه وه. ليره وه ټيمه بو به له مهرگ دترسين، چونکه له خودی ژيان خوی دترسين، واته دترسين له وهی ژيانمان به شپوه سروش تييه که ی به رده وام نه بی و بايي پتويست نه ژين، واته ټيمه بو به له مهرگ دترسين، چونکه ژيانمان زور خوش ده وی. به و پييه هه ر کاتيک له ژيان بېزار بو وين، ده شتی له مهرگيش نه ترسين؛ وهک ټه وانه ی که خو يان ده کوژن و له مهرگ ناترسن؛ به لام دياره هه ميشه ژيان

له دایک ده‌بټی. ئەم بټی دهنگییه سامناکه له تارمایی ئیستای ناماده‌ی که‌سی مردوووه دټی، که به‌رده‌وام له‌گه‌لماندا ده‌ژی. وټنای تارمایی که‌سی مردوو (راسته‌وخو له‌دوای پرسه‌وه) هم سۆزیکه‌ی قوول، هم ترس و سامناکیه‌کی زۆرمان بټی ده‌به‌خشټی: سۆز بۆ ژيانی له‌ده‌ستچووی که‌سی مردوو، ترس و سامناکیش له هه‌ره‌ش‌ه‌ی ره‌های مه‌رگ، که حه‌مه‌ن بۆ لای هه‌موومان دټی (ئایا چه‌مکی رو‌حیش له‌ئایینه‌کاندا ئەم تارماییه ناگه‌یه‌نی؟).

له‌دوای ته‌واو‌بوونی پرسه‌ی هه‌ر که‌سیکی نزی‌کمان، مه‌رگ له هه‌موو کاتیکی زیاتر لی‌مان نزی‌کتره. لی‌ره‌وه مه‌رگ (عه‌ده‌م) بټی دهنگییه‌کی سامناکمان بټی ده‌به‌خشټی. هه‌یچ شتیکی هه‌نده‌ی مه‌رگ که‌سی مردوو‌مان لا خو‌شه‌ویست نا‌کا، چونکه مه‌رگ عه‌ده‌مان بټی نیشان ده‌دا؛ واته‌ دو‌ژمن و دژ‌ه‌کی ژیان. ئەم حاله‌ته‌ له هه‌موو که‌سیکی زیاتر له مه‌رگی سه‌رکرده و که‌سایه‌تییه نیشتمانی و کۆمه‌لایه‌تییه خو‌شه‌ویسته‌کاندا به‌دی ده‌کری. له مه‌رگی ئەم جو‌ره که‌سایه‌تییه‌ماندا، مه‌رگ هه‌موو تاکه‌کانی خه‌زان و خه‌یل و کۆمه‌لگه و گه‌ل ده‌تاسیټی (بټی گومان که‌سایه‌تییه گه‌وره ئە‌ده‌بی و هونه‌رییه‌کانیش ده‌چنه ناو ئەم خانه‌یه‌وه. مه‌رگ لی‌ره که‌رنه‌قاله، که ده‌بټی هه‌موومان ته‌یدا به‌شدار بټی؛ ئەو کاتانه‌ی، که زیندوو‌شین ده‌بټی رو‌حیانه و په‌مزیانه له‌کاتی پرسه‌دا ته‌یدا به‌شدار بټی. ئی‌مه‌ی زیندوو بۆ چه‌ند ساته‌وه‌ختیکی له‌ده‌روازه‌ی ته‌قس‌ی پرسه‌وه، ده‌چینه ناو جیهانی مه‌رگه‌وه؛ له‌و‌ی ژیان و مه‌رگ ته‌یکه‌لی یه‌کدی ده‌که‌ین. مه‌رگ ده‌بټه‌ ژیان و ژیانیش ده‌بټه مه‌رگ، ئا ئە‌مه مانای گه‌وره‌ی که‌رنه‌قالی پرسه‌یه: ئی‌روس به هه‌موو هه‌تزی خو‌ی و له‌لووتکه‌ی ده‌سه‌لاتی خو‌یدا، رو‌وبه‌رووی تانائۆس ده‌بټه‌وه. له‌مه‌وه پرسه‌ ژیانه ئەو کاتانه‌ی که له‌گوناهی مه‌رگ خو‌ی پاک ده‌کاته‌وه). ته‌نیا چه‌ند سه‌عاتیکیش له‌دوای کۆتایی هاتنی پرسه‌که، هه‌موومان هه‌ست به تامی ژه‌هری مه‌رگ و عه‌ده‌م ده‌که‌ین؛ ئەو مه‌رگ و عه‌ده‌مه‌ی ناوه‌ ناوه‌ بټی دهنگییه‌کی سامناک به‌روح و به‌بو‌مان ده‌به‌خشټی. ئاخۆ چ شتیکی له‌دی‌مه‌نی گۆر زیاتر هه‌یمای ئەم بټی دهنگییه قووله سامناکه‌یه؟ کټی هه‌یه که له‌نی‌گاکردنی گۆردا هه‌ست به‌قوولایی ره‌های عه‌ده‌م و به‌بټی

ده‌نگییه‌کی ره‌های سامناک نه‌کا؟ له‌م ساته‌وه‌خته‌دا هه‌موومان ده‌مانه‌و‌ی له‌ده‌ست عه‌ده‌م و بټی دهنگی (که بۆنی مه‌رگی له‌دټی) هه‌لبټین و به‌دوای بچووکترین ئومیدی فریاد‌ره‌سی ژیان بکه‌وین. له‌م ساته‌وه‌خته‌دا هه‌موومان هه‌ست به‌به‌خته‌وه‌رییه‌کی پر له‌هه‌ستی ئۆخزنی و گوناح ده‌که‌ین، که ئی‌مه هه‌شتا نه‌مردووین و زیندووین (هه‌ستی گوناح له‌ئاست ئە‌وه‌ی، که ئەوان بۆ مردوو؟ بۆ وه‌ک ئی‌مه زیندوو نه‌ین؟ {هه‌میشه به‌راوردکردن له‌نیوان ژیان و مه‌رگدا، هه‌ستی به‌زه‌بی و گوناحمان بټی ده‌به‌خشټی: بۆ ئەو مه‌رگ؟ خو‌زگه‌ جارێ نه‌مردبایه! زۆرترین به‌زه‌بی مه‌رگی ئەوانی دیکه‌ی ناسی‌او پیمانای ده‌به‌خشټی. ئەو به‌زه‌بییه‌ی به‌ده‌ر نییه له‌شو‌ک و ترس له مه‌رگ. ئەم به‌زه‌بییه به‌زه‌بییه‌کی ته‌نۆلۆژییه‌ی}. به‌ئێ‌مه مه‌رگ به‌م شتی‌وه‌یه دیارده‌یه‌کی سه‌رووشتی سه‌رسو‌ره‌یتن و سامناکه.

ئی‌مه به‌بټی ئە‌وه‌ی بزانی له‌شین و شه‌پۆر و گریانی که‌سه مردوو‌ه‌کاماندا، شین و شه‌پۆر بۆ ترسی گریانه‌ی مه‌رگی خو‌شمان ده‌که‌ین: ئی‌مه هه‌رچه‌نده‌ ده‌شزانین که حه‌مه‌ن ده‌مرین، به‌لام هه‌رگیز ئی‌ستا له‌م ساته‌وه‌خته‌دا نامانه‌و‌ی دان به‌م راستییه ره‌هایه‌دا بنټین؛ ئە‌مه‌ش نه‌هه‌تییه‌کی هه‌تزی به‌رده‌وامی ژیان «مرو‌ی هاوچه‌رخ به شتی‌وه‌یه‌ک ره‌فتار ده‌کا، وه‌ک بټی دووره له مه‌رگ و سه‌لامه‌تی‌شی له‌لایه‌ن ده‌زگا ته‌کنۆکراته‌کانه‌وه مسۆگه‌ره...». (٣) ئی‌مه هه‌رگیز نامانه‌و‌ی مردوو‌ه‌کامان له‌بیر بکه‌ین، نه‌ک هه‌ر ته‌نیا له‌به‌ر ئە‌وه‌ی که خو‌شمان ده‌وین، به‌لکو له‌به‌ر ئە‌وه‌شه، که له هه‌ره‌ش‌ه‌ی حه‌قی مه‌رگ ده‌ترسیټین. به‌شتی‌وه‌یه‌کی دیکه‌ش (نه‌ستانه) ده‌مانه‌و‌ی بټین، که «ئۆخه‌ی» هه‌شتا ئی‌مه زیندووین و له‌ژياندا ماوین. له‌گه‌رمه‌ی ساته‌وه‌ختی مه‌راسیمی پرسه‌دا، خو‌شترین ساته‌وه‌ختی ناو ناخ و نه‌ستمان ئە‌وه‌یه، که ئی‌مه هه‌شتا نۆ‌ده‌ی مردمان نه‌هاتوو و زیندووین؛ کاتیکی له‌خه‌یالماندا خو‌مان به‌که‌سی مردوو به‌راورد ده‌که‌ین (جگه له‌هه‌ندیک حاله‌تی هه‌ستی خو‌به‌ختکردن نه‌بټی، که که‌سیکی له‌ئاکامی عه‌شق و خو‌شه‌ویستی بۆ که‌سیکی دیکه: سه‌رکرده و دل‌به‌ر، دایک و باوک... خو‌زگه‌ ده‌خو‌زانی له‌شو‌ینی ئە‌واندا بمردبایه. ئەم هه‌سته‌ش تا له‌هه‌لوه‌ستی کرداره‌کییدا روو نه‌دا و به‌ده‌رنه‌که‌و‌ی، راستگۆییه‌که‌ی به‌ته‌واوی دیار

نیسه و به دیار ناکه وئ). لهم باره یه وه لويس قانسان توماس ده لئ: «مه‌رگ به شداری ده‌کا له واتا به خشین به ژیان؛ واته ئەو کاتانه‌ی ئاماده‌یین له پینا و دۆزیکێ دادپه‌روه‌رانه‌دا قوربانی به ژیانێ خۆمان بده‌یین». (٤)

مه‌رگ له ئایینه‌کاندا بایه‌خیکێ یه‌کجار زۆری پین ده‌درئ. مه‌رگ یه‌کیکه له کۆله‌گه‌ فه‌لسه‌فیه‌کانی باوه‌ری ئایین. له‌م روانگه‌یه‌وه ئایین هێزی ژیانه به‌رانبه‌ر به‌ هێزی مه‌رگ (ئه‌م هێزه ده‌شی له‌ حاله‌ته‌ روحیه‌کاندا خۆی به‌رجه‌سته‌ بکا). ده‌شی بلتین ئیمانی ئایین له‌ بنه‌رتدا بریتیه‌یه له‌ تیکه‌یشتن له‌ پرسێ مه‌رگ و خۆزگارکردن له‌م چاره‌نووسه‌ تاله‌ حه‌تمیه‌، هه‌ر بۆیه‌ گه‌وره‌ترین په‌رنه‌سیپی خواپه‌رستیش (به‌ ئیمان و سرووت و فره‌مایشت و یاسا و باوه‌ر و ئەخلاقه‌وه) بریتیه‌یه له‌ دیارده‌ی مه‌رگ. له‌ قورئاندا ئایه‌تیک هه‌یه ده‌لئ: «کل نفس ذائقة الموت»، له‌ مه‌سیحیه‌تیشدا مه‌سیح له‌ پاش سێ رۆژ له‌ خاجدانی له‌ گۆره‌که‌یدا قیت ده‌بیته‌وه و هه‌لده‌کشێ بۆ ئاسمان، بۆ لای باره‌گای خوای باوکی.

ئه‌مه‌ گه‌وره‌ترین په‌رنه‌سیپی باوه‌ری ئایینی مه‌سیحیه‌یه؛ له‌ ده‌روه‌ی ئه‌م باوه‌رده‌دا مه‌سیحیه‌ت (کاسۆلیک) هه‌یچ مانایه‌کی نامیتئ. هه‌مووشمان چیرۆکه‌ ئه‌فسانه‌یه‌یه گه‌وره‌که‌ی بوودامان له‌بیره‌، که‌ چۆن خه‌یالی مه‌رگ ده‌یکاته‌ ئەو که‌سایه‌تیه‌ ئایینه‌یه و له‌ پایه‌ی خوا نزیکێ ده‌کاته‌وه؛ به‌لکو «ئه‌و خۆی له‌ خواوه‌ندانیش به‌ بالاتر داده‌نت». (٥) له‌مه‌ش واوه‌تر ئەو «مامۆستای خواوه‌ند و مرۆڤ» یشه‌. (٦) له‌ ئاکامدا ئەو ده‌گاته‌ نیرفانا و ئیدی بوونی نامیتئ. (٧) ئەو «دان به‌ بوونی یه‌ک خواشدا نانئ». (٨) ئەو ده‌شلئ: «مه‌رگ به‌ ده‌ستیکێ پۆلایین خواوه‌نی جیهانه‌، هه‌رگیز هه‌یچ شتیک: نه‌ هه‌وا، نه‌ ده‌ریاکان و نه‌ ئەشکه‌وته‌کان و نه‌ هه‌یچ شوئینیک له‌ گه‌ردووندا له‌ ده‌ستی دالده‌مان ناده‌ن». (٩) هه‌مووشمان ده‌زانین، که‌ له‌ میتۆلۆژیای گریکیدا خوای مه‌رگ واتا و وه‌زیفه‌ی له‌ کۆری خواوه‌ندانی ئۆلمپسدا چیه‌، هه‌روه‌ها ده‌شزانین که‌ له‌ ئایینی زه‌رده‌شتیدا ئاهورامه‌زدا (پرووناکی = چاکه‌ = ژیان) چۆن له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌هریمه‌ن (تاریکی = شه‌رانگیزی = مه‌رگ) دا ده‌وه‌ستیته‌وه. لای میسریه‌ کۆنه‌کانیش سرووتیک هه‌یه پینی ده‌گوترئ سرووتی په‌رینه‌وه له‌ نازاری (موعاناتی) مه‌رگ. له‌م سرووته‌دا پرۆسه‌ی ته‌رخانه‌کردن هه‌یه، که‌ ده‌بین

ته‌رخانه‌که‌ر له‌ نازاری (موعاناتی) مه‌رگ بپه‌ریته‌وه. ئەوان کتیبیکیشیان به‌ ناوی «کتیبی مردووان» هه‌یه. (١٠) له‌م کتیبه‌دا به‌ وردیش باسی (وه‌سفی) جیهانی دوایی (ئاخیره‌ت) کراوه. ئەوه‌ی جیتی سه‌رنجه‌ تیبته‌یه‌کانیش هه‌مان کتیبیان هه‌یه. لای میسریه‌کان (چونکه‌ باوه‌ری ته‌واویان به‌ ژیانێ دنیا‌یه‌که‌ی دیکه‌ هه‌یه) مه‌رگ بۆنیکێ خۆشیشی هه‌یه: «ئیس‌تا مه‌رگ به‌ نیسه‌ت منه‌وه‌ وه‌ک بۆنیکێ خۆش وایه‌». (١١) لای هیندۆسه‌کانیش باوه‌ری دۆنای دۆن ده‌لاله‌ت له‌ نه‌مری ده‌کا «نزیکه‌ی هه‌موو رینماییه‌ ئایینه‌یه - فه‌لسه‌فیه‌کانی هیندی، بیره‌که‌ی گواسته‌وه‌ی روح، دووباره‌ له‌دایک بوونه‌وه‌یان تیدا‌یه‌... جه‌وه‌ه‌ری تیوری دووباره‌ له‌دایک بوونه‌وه‌». (١٢) سیخه‌کانیش وه‌ک بوودایی و هیندۆسییه‌کان پینان وایه‌ «مرۆڤ به‌ زنجیره‌یه‌کی بئ کۆتایی له‌دایک بووندا تیده‌په‌رئ». (١٣)

هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌شه‌وه‌ ولیه‌م دیوژانت ده‌لئ: «مه‌رگ ئەسلی هه‌موو ئایینه‌کانه‌». (١٤) ده‌شلئ: «ئایین له‌ زۆر پرووه‌وه‌ له‌لای مرۆڤ نایابترین شتوازی راقه‌کردنی ژیانه و تاکه‌ رینگه‌ی پاراستنیشیه‌تی له‌ مه‌رگ». (١٥) هه‌ر له‌مه‌شه‌وه‌ له‌ نه‌ینی مانه‌وه‌ و به‌رده‌وامبوونی ئایینه‌کان تێ ده‌گه‌ین؛ ئەو بیروباوه‌ری که‌ پیتوه‌ندی ته‌واوی به‌ جه‌وه‌ه‌ری ژیانێ مرۆڤه‌وه‌ هه‌یه. مرۆڤ که‌ هه‌رگیز نه‌یتوانی ببیته‌ خواوه‌ند، له‌ رینگه‌ی باوه‌ری ئایینه‌وه‌ خواوه‌ندی بۆ خۆی داھینا. لیته‌وه‌ به‌ مه‌رامی خه‌ونی نه‌مری گه‌یشته‌. ئا ئەمه‌ گه‌وه‌ه‌ری کرۆکی هه‌موو ئەفسانه‌ و ئایینه‌کانه‌. لیته‌ش بۆ ئەوه‌ی مرۆڤ نه‌مری بۆ خۆی به‌ده‌ست به‌یتئ، بیری له‌ په‌رستنی خواوه‌ند (بوونه‌وه‌ری په‌های نه‌مر) کرده‌وه؛ ئا ئەمه‌ سه‌رچاوه‌ی میتۆوی په‌ره‌ستاندنێ یاسا‌کانی خواپه‌رستی (ئایین) بوو. به‌ کورتی مرۆڤ خوا ده‌په‌رستئ، تا نه‌مری بکا (زیندووی بکاته‌وه)؛ چه‌مکی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، که‌ پابه‌ندن به‌ چه‌مکی چاکه‌ و خراپه‌ له‌م دنیا‌یه‌دا، سه‌د له‌ سه‌د ئەم خه‌ون و حه‌زی نه‌مریه‌ له‌ مرۆڤدا ده‌گه‌یه‌ن. هه‌له‌ته‌ لیته‌دا ئایین هه‌ر ته‌نیا ئەم وه‌زیفه‌ میتافیزیکیه‌ی نیسه‌، به‌لکو ئه‌رکی ئایین ئه‌رکیکێ زۆری ئەخلاقی و مرۆبی دنیا‌ییشه‌، واته‌ ئایین ئەوه‌نده‌ی بایه‌خ به‌ جیهانی میتافیزیکا ده‌دا زۆر له‌مه‌ش زیاتر بایه‌خ به‌ جیهانی

واقیع دهدا. راستیییه که له فهلسه فهی باوه ری
 نایینه کاندای واقیع و میتافیزیکا، نامراز و نامانجی
 یه کترن، به لکو پتر میتافیزیکا نامرازی ژبانی
 واقیعییه، وهک له وهی واقیع نامراز و پردیکی
 به دیهینانی خه ونه میتافیزیکییه کان بی. با به شتویه کی
 دیکه بلین: ناین (میتافیزیکا) له بنه رتدا (به تاییه تی
 له رووی روحی و ئەخلاقییه وه) بو باشترکردنی واقیعی
 ژبانی مرۆف و مرۆفایه تییه. لیتره وه ناین به ره هه می
 واقیعی ماددی و واقیعی فیکری مرۆفایه تییه: میژووی
 په رستانندی نایینه کان نه وه مان پی دهلی: مرۆف بو
 نه وهی له سه ر زه ویدا کۆتایی به حه قیقه تی سنوورداریه تی
 ژبانی خۆی بین، ته ماشای ناسمان دهکا؛ نه و ناسمانه ی
 گۆره پانی خه یالی به ره هه مهینانی هه موو نهفسانه و
 نایینه کانه (به زانستی نوئی فه له کناسیسه وه). هه لبه ته
 ناسمان دهروازه ی (روچی) گه وهی گه ردوونه، که ده پی
 له ویتوه ته ماشای مانای بوون بکهین. نه و بوونه ی که بو
 ئیمه ی مرۆف لوغزیکه و هه رگیز لپی تی ناگهین. له مه وه
 ناین دئی به ریگه ی خه یالی ناسان وهلامی نه م کیشه
 (پرسیاره) گه وه نه زه لی و نه به دییه پی وهلامه ده داده وه:
 خواپه رستی کۆتایی به پرسیار و کیشه کانی ژبان و
 گه ردوون و بوون دههین.

* * *

خواردنی به ری دره ختی زانینی چاکه و خراپه ده بیته
 سه ره تای مه رگی مرۆف (تاده م). ته ورات ده لی: «خودای
 په روه ردگار تاده می هینا و له به هه شتی عه دنی دانا، تا
 بیکیلیتی و بایه خی پی بدا. خوی په روه ردگار فه رمانی به
 تاده م کرد و پی گوت: بخۆ له وهی، که حه زت لییه له
 هه موو دره خته کانی به هه شت، به لام نه که ی له به ری داری
 زانینی چاکه و خراپه بخۆی، چونکه نه گه ر نه مه ت کرد
 نه وه به مسۆگه ری ده می». (۱۶)

* * *

هه موو یادگار بیه ک ختووه که به روحماندا دههینتی.
 ختووه که یه ک که هی شوین و زه مه نی رابوردووه. شوین و
 زه مه نی ک که په ره له حه سه رته تی گه رانه وه: گه رانه وه بو
 چیژتی زه مه نی رابوردوو: مندالی، گه نه جی،
 رووداو هکان.. تاد. لیتره دا هه موو نه زمونیکی که سی
 (شه خسی)، ده شی نه م چیژتی گه رانه وه یه مان بو
 ساته وه خته دره وشاوه کانی رابوردوو پی به خشی. ئیمه

رابوردووی خۆمان خۆش دهوئ، به قه ده نه وهی، که له
 داهاتووی مه رگ و پییری نزیک ده بینه وه. ئیمه هه رچه ند
 له مه رگ دوور بین، نه وه نده ش نه و ساتانه ی ژبانمان
 به های راسته قینه ی خۆیانمان هه یه؛ که واته ئیمه بویه له
 مه رگ ده ترسین، چونکه عه ده مه تیکی حه تمی ره هایه.
 نهفسانه و ناین ده یانه وئ نه م به قینه مان تیک بشکین:
 یه قینی عه ده مه ته تی پاش ژبان.

ژیدهر و پهراویزهکان:

- ۱- لويس - فانسان توماس، الموت، ت: مروان بطش (بيروت - الطبعة الاولى ۲۰۱۲ م). ص ۱۷۰.
- ۲- هه مان ژیدهر ل ۱۵۳.
- ۳- هه مان ژیدهر ل ۵۸.
- ۴- هه مان ژیدهر ل ۱۲۲.
- ۵- ا.س. میغولیفسکی، أسرار الألهة و الديانات، ت: د. حسان مخائيل اسحق (دارعلاءالدين، دمشق - الطبعة الرابعة ۲۰۰۹). ص ۱۸۷.
- ۶- هه مان ژیدهر، ل ۱۸۸.
- ۷- ۸ - هه مان ژیدهر، ل ۱۸۷.
- ۹- هه مان ژیدهر، ل ۱۶۲.
- ۱۰- هه مان ژیدهر، ل ۱۵.
- ۱۱- هه مان ژیدهر، ل ۱۸ - ۳۲.
- ۱۲- هه مان ژیدهر، ل ۱۴۶.
- ۱۳- هه مان ژیدهر، ل ۱۳۳.
- ۱۴- ول دیوران، قصة الحضارة، ت: د. زكي نجيب محمود (القاهرة - الطبعة الثالثة، ۱۹۶۸)، المجلد الثاني (۳)، ص ۶۸.
- ۱۵- هه مان ژیدهر، به لام نه م جاره له وه رگپیرانی محه مه د به دران، به رگی هه شتم (۱۶)، ل ۱.
- ۱۶- التفسیر التطبیقی للکتاب المقدس، العهد القديم، التکوین (۲: ۱۵ - ۱۷)، ص ۱۰ - ۱۱.